rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge, under förbehåll, att den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, beräknad efter ett kapitalbelopp af fyrahundra kronor, af sökanden gäldades, på sökanden öfverlåtas.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Hjalmar Rettig.

N:o 8.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter förra vaccinatrisen Magdalena Fischer från Umeå; gifven Stockholms slott den 7 december 1888.

Förra vaccinatrisen Magdalena Fischer, hvilken enligt vederbörligt prestbevis allt sedan sin födelse varit bosatt i Umeå, afled derstädes den 2 mars 1886 i en ålder af 83 år utan att efterlemna kända arfvingar.

Sedan kungörelse om dödsfallet varit införd i Post- och Inrikes tidningar utan att inom natt och år derefter andra arfvingar efter den aflidna sig anmält än Hedvig Johanna Carolina Hamnqvist, född Fischer, och Abr. Alfr. Hamnqvist, hvilka dock ej styrkt någon slägtskap, instämde kammaradvokatfiskalsembetet, å Kongl. Maj:ts och kronans vägnar, bemälda Hedvig Johanna Carolina Hamnqvist och Abr. Alfr. Hamnqvist äfvensom stadskassören Gustaf Löf, den sistnämnde i egenskap af god man för boet, till rådstufvurätten i Umeå med yrkande, att qvarlåtenskapen

efter Magdalena Fischer måtte, med undantag af 200 kronor, angående hvilket belopp den aflidna i lifstiden genom testamente den 16 maj 1884 särskildt förordnat, förklaras böra såsom danaarf tillfalla kronan.

Under rättegången förklarade Hedvig Johanna Carolina Hamnqvist och Abr. Alfr. Hamnqvist, att, som de icke kunde styrka sin uppgifna slägtskap med den aflidna, de ej hade något att invända emot stämningspåståendet; och förklarade rådstufvurätten i utslag den 13 september 1888, som vunnit laga kraft, att med undantag af ofvan omförmälda 200 kronor behållna qvarlåtenskapen efter Magdalena Fischer, uppgående enligt lemnad redovisning, efter afdrag af nyssberörda belopp, till 1,200 kronor, skulle såsom danaarf tillfalla kronan.

Redan innan detta utslag meddelades, hade stadsfullmägtige i Umeå i en genom Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län insänd underdånig skrift af den 19 januari 1888, med framhållande deraf, att stadens förvärfskällor vore mycket inskränkta, anfört, att antalet lärjungar vid stadens folk- och småskolor under de senare åren så ökats, att behöfligt vore att, förutom redan varande folkskolebyggnader, två eller tre byggnader för småskolorna, som nu vore inrymda i staden tillhöriga, för andra ändamål afsedda lokaler, i skilda delar af staden uppfördes, samt att stadens utgifter, i synnerhet sedan den nyss reparerade kyrkan genom vådeld den 24 december 1887 gått förlorad, blifvit mycket stora i förhållande till stadens förmåga att bära dem, med afseende hvarå och då det under sådana omständigheter skulle varda en god hjelp, om Magdalena Fischers efterlemnade tillgångar äfven kunde få användas till uppförande af omförmälda byggnader, stadsfullmägtige anhållit, att kronans rätt till danaarf efter bemälda aflidna, hvilken under hela sin lefnad vistats i staden Umeå och derstädes utöfvat sitt yrke, måtte till staden öfverlåtas;

och hafva ej mindre Umeå stads magistrat än äfven Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län på de af sökandena anförda skäl tillstyrkt bifall till den underdåniga ansökningen, magistraten med erinran tillika, att staden redan hade att vidkännas betydliga utgifter för beredande af vattenaflopp från en stor del af staden samt motsåge ännu större kostnader för ett nytt elementarläroverkshus med andra behöfliga inrättningar.

Sedan dessa yttranden afgåfvos, har inträffat att större delen af Umeå stad blifvit lagd i aska genom en den 25 juni innevarande år timad eldsvåda.

I anledning af omförmälda ansökning har vidare kammaradvokatfiskalsembetet afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, deri embetet för-

mält, att, ehuru embetet följde den regel att icke tillstyrka bifall till gjorda ansökningar om danaarfs efterskänkande till förmån för kommuner, derest icke något välgörande ändamål till detsammas användande kunde uppgifvas, embetet likväl, då den eldsvåda, som till största delen ödelagt staden Umeå, utgjorde ett nog talande skäl för att göra undantag från förenämnda regel, tillstyrkte efterskänkande af kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel; varande dervid förbehåll af kammaradvokatfiskalen framstäldt om den rätt, som honom lagligen tillkomme.

Med afseende å hvad sålunda förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må på Umeå stad öfverlåtas, under förbehåll att den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision af staden gäldas, och att staden för framtiden afstår från den ersättning för förlorad tullfrihet, som med årligt belopp af fyratiosex kronor 12 öre från statsverket till staden utgår.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

F. von Essen.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 december 1888.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre *Bildt,*
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve *Ehrensvärd,*
Statsråden: herr *Lovén,*
friherre *von Otter,*
von Krusenstjerna,
Wennerberg,
friherre *Palmstierna,*
friherre *von Essen,*
Örbom,
friherre *Åkerhielm.*

Departementschefen, statsrådet friherre von Essen föredrog vidare en af stadsfullmägtige i Umeå gjord, af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Vesterbottens län med underdånig skrifvelse insänd och förordad ansökning, deruti sökandena i underdånighet anhållit, att kronans rätt till danaarf efter aflidna förra vaccinatrisen Magdalena Fischer, som aflidit utan kända arfvingar, måtte till stadens förmån efterskänkas; öfver hvilken ansökning kammaradvokatfiskalsembetet afgifvit infordradt underdånigt utlåtande.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit hemstälde statsrådet, att Kongl. Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte på Umeå stad öfverlåtas under förbehåll, att den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision af staden

gäldades, äfvensom att staden för framtiden afstode från den ersättning för förlorad tullfrihet, som med årligt belopp af 46 kronor 12 öre från statsverket till staden utginge.

Hvad statsrådet sålunda hemstält behagade Hans Maj:t Konungen bifalla, och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan — vid detta protokoll utvisar.

Ex protokollo
Hjalmar Rettig.

N:o 9.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående försäljning till Örnsköldsviks köping af kronohemmanet 4¼ seland Norrlungånger n:o 1 i Vesternorrlands län; gifven Stockholms slott den 7 december 1888.

I och för anläggning af köpingen Örnsköldsvik inköpte Kongl. Maj:t och kronan enligt köpebref den 10 januari 1839 för en köpeskiiling af 2,000 riksdaler banko jemte i öfrigt angifna vilkor 4¼ seland af hemmanet Norrlungånger om ¼ mantal i Själevads socken och Norra Ångermanlands fögderi af Vesternorrlands län; hvarefter Kongl. Maj:t *dels* genom nådig kungörelse den 6 oktober 1842, jemte meddelande af föreskrifter rörande köpingens anläggning, bemyndigade Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet att åt personer, som önskade bosätta sig i köpingen, under eganderätt mot årlig tomtöresafgift af ett runstycke för hvarje qvadratalu upplåta tomter å ofvan omförmälda hemmansdel, *dels ock* genom nådigt bref nyssnämnde dag, med fastställande af en utaf kommissionslandtmätaren Näslund upprättad plankarta öfver köpingen Örnsköldsvik, förordnade, bland